

Maria E. Fornos i Prat, Yalah, solidaris amb el poble sahrauí

tribuna

L'estiu que no tornarà

Es diu Abdelwadud i l'estiu vinent no tornarà. Han passat prou dies d'ençà que va marxar, ja som a la tardor. Hi ha moments de l'estiu viscut amb ell que es van esborrant poc a poc i n'hi ha que quedaran al nostre record per sempre. Des del passat 24 de juny ja forma part de la nostra vida. El vam conèixer de rellesca-

Han estat dos mesos intensos, de preguntes i respostes, de voler saber-ho tot

da l'estiu passat quan va ser acollit per una altra família de Sant Adrià. Enguany ha estat amb nosaltres i ha estat tota una troballa. Hi ha hagut moments difícils, a ningú se li pot amagar que un infant de dotze anys, un adolescent d'avui dia, vingui d'on vingui, té uns trets característics de curiositat i rebel·lia i una energia que has d'ajudar-lo a dosificar i que, en el pas dels dies i la convivència, t'omple a parts iguals de cansament, satisfacció i estima.

Han estat dos mesos intensos, dos mesos de preguntes i respostes, dos mesos de voler saber-ho tot, de voler aprofitar el temps, era el seu últim estiu dins del Projecte "Vacances en Pau", l'últim estiu fora

CEDIDA

dels campaments de refugiats sahrauís. Quan es llevava de dormir, al voltant de les set

“Quiero ser médico del corazón. En el Sáhara hay mucha gente que enferma del corazón”

del matí cada dia, jo li repetia: “Abdel, no te despiertes tan pronto, estamos de vacaciones, no tenemos que ir a la escuela ni a trabajar.” I ell responia: “Si, perdona, yo también estoy de vacaciones y quiero hacer muchas cosas.” És clar, la diferència d'interessos era substancial.

Vam tenir moltes converses al respecte de la forma de viure ells i nosaltres, coses en les que estàvem d'acord i altres en les que no, moments d'enrabiarnos i moments de riure, passar-ho bé i abraçar-nos. Quan parlàvem de futur ell deia “Si Alá quiere”, calcat al nostre “Si Déu vol”. Li agrada molt estudiar i es mostrava molt interessat en aprendre Matemàtiques i conèixer Geografia, però el que més l'estimulava a esforçar-se en els estudis era el “De mayor quiero ser médico del corazón. En el Sáhara hay mucha gente enferma del corazón”. Tan de bo ho aconseguïssis, Abdel! ■